

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ан.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Руселанових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламы неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авчайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Залицяне до лівіці.

(X) Серед розладу, який тепер проявляє ся в раді державній, нагадали собі півурядові дневники колишню парламентарну більшість. Се було для правительства вельми вигідно, бо ся більшість мала дбати, щоби робота йшла вперед, а коли не йшла, то було на кого звалити вину за все лихо. Але одного дня, коли частина сеї більшости, чеський клуб, настійчиво домагав ся сповнення своїх бажань, презес Кола Яворський, очевидно не без висшого натхнення, розбив ту більшість. Правительству здавало ся, що аж тепер визволило оно раду державну від всіх перепон, які стояли в дорозі до ревної праці парламентарної.

Якийсь час здавало ся, що сповнено найбільшу мудрість політичну, п. Яворського вважали мовби спасителем Австрії перед безмежними жадобами національними Чехів і інших австрійських Славян, якийсь час йшла на причуд робота в раді державній. Але тепер іменно, коли она має ухвалити найважливіші справи, бюджет, австро-угорську угоду і торговельні договори, наступив розлад, з котрого вельми трудний вихід, бо нема більшости. Правительству побачило тепер, що розбиті давньої більшости було хвилевим успіхом, а в дійсности політичною помилкою, бо тепер показує ся, що учасників давньої більшости крім Кола польського правительству відврутило, а лівіці не приєднало, хоч як їй іде на руку.

Тепер, коли нема більшости, звертає правительство свої очи до т. зв. німецької Gemeinbürgschaft, котра є нині одинокою парламентарною організацією і стоїть вельми близько міністерства. Дятого півурядові дневники відкидають ся нині до сеї Gemeinbürgschaft, що в недостатчі парламентарної більшости є її обовязком стати в пригоді правительству, і сповняти ті обовязки, які має звичайно в парламенті більшість. Сі дневники вказують, що якраз нині повинно би бути задачею німецької Gemeinbürgschaft, лагодити партійні суперечности, запобігати надуживанню регуляміну, здержувати національні розмахи (се очевидно мова про змаганя до засновин славянських університетів). В німецьку Gemeinbürgschaft вмавляють півурядові дневники, що у неї є на стільки свідомости, що може стати міродайним чинником в раді державній і бути кристалізаційним осередком, коло котрого може витворити ся нова велика більшість, (очевидно тут мають на думці передовсім Коло польске). Біда лише в тім для правительства, що німецька Gemeinbürgschaft не має доброї волі на себе приймати одвічальности за все і обовязків помагати правительству (як се наглядно показує становище лівіці супроти диспозиційного фонду), хоч правительство так близько неї стоїть і на неї оглядає ся. От і тепер не могла Gemeinbürgschaft рішучо оперти ся змаганям всім і вправді не дала ся розбити все-

німцям, але все таки виявило ся, що й у неї дома нема єдности.

Се є причина, що правительство не може безпечно оперти ся на німецькій Gemeinbürgschaft. Півурядові дневники вказують на те, що якби лівіця схотіла спинювати всякі наглі внесеня і національні забаги, тоді почувли-б ся Чехи відосібненими, отже мусіли би або пристати до роботи, або стягнути на себе ненависть за спинюванє роботи, а тоді були би склонніші до роз'єму в національних справах і се давало би поруку, що роз'єм не був би з ніякого боку нарушений. По думці півурядових дневників лежить отже точка тяжести не на правиці а на лівіці і по лівіці сподівають ся они доведеня до ладу в раді державній. В тім ми згоджуємо ся з ними, що з лівіці виходили всякі змаганя до розладу і що там треба би впливати, щоби лівіця покинула свою жадобу верховади. Однак коли півурядові дневники до радують відосібнити Чехів, то забувають, що Чехи самі всійють ударемнити всяку роботу. Отже поки не буде щиро полагоджений спір німецько-чеський, то всякі залицяня до лівіці, всякі хитроці не допоможуть.

Реформа духовного семинаря.

Трета часть послання подає в головних чертах рами заміреної реформи. Відноситься ся виключно до настоятелів: їх обовязків та прав і вказує їм, яким способом они можуть виконати діло реформи. Послание покликкує ся на провінційальний синод, який постановив, щоби «Ректор семинаря не приймав жадних інших обовязків, чи то церковних чи світських», щоби «цілий був переданий управі семинаря жадним иньшим занятям нерозірваний». Тит. VIII. Гл. 1. 4. а дальше, що настоятелі иньші, «жадним иньшим занятям віддавати ся не можуть», там же 5. — і заповідає, що «хотяй на разі не можемо того синодального рішення в жите впровадити, мусимо однак все зробити, що лиш дасть ся, щоби до того ідеалу як найбільше зблизити ся».

В сій цілі послание звільняє о. ректора від всіх консисторських обовязків, а що-до иньших настоятелів, каже:

«Мала пенсія признана префектам була доси причиною, котра їх майже змушала шукати занятя поза семинарем. Митрополит же був змушений тачий ненормальний і для вихованя питомців шкідливий стан толерувати.

«В пересвідчено, що не буде ладу в семинарі, як довго оо. префекти, не будуть займатися питомцями найменше два рази більше як доси, позваляємо вправді еще на один рік (1901/2) на продовженє того не нормального стану, і оо. префектам, котрі поза семинарем мають якісь уряди, уділяємо на сей рік диспензи від права синодального, котре їм се закаує, однак вже в сій році мусимо від них домагати ся значне інтензивнійшої праці. Хто з оо. префектів зможе відповісти всім обовязкам префекта і виконати до слова се Наше розпорядженє, а рівночасно зможе віддавати ся поза семинарем иньшим занятям так, щоби они в нічїм єму не були перешкодою в праці над питомця-

ми, тому і в будучім році шкільнім продовжаємо потрібну диспензу на той уряд. Як би однак хто з оо. префектів не зміг виконати такої подвійної праці, той мав би в році будучім до вибору між одним а другим урядом».

«В такій евентуальности Ми готові пенсію префектів доновнити з Наших власних доходів аж до часу підвишеня пенсії правительством — а зглядно до Нашої смерті.

«На разі проте домагаємо ся від оо. префектів щоби

по 1. разом з питомцями засідали до обіду і вечері;

по 2. два рази на тиждень питомців свого року провадили на прохід (неуділяючи однак питомцям ліценцій, в часі проходу відділяти ся від иньших. Ліценція така застережена місторекторови дисципліни, о чім низше);

по 3. через цілий рік найменше 2 години денно посвятили повтореню предметів шкільних, будьто з всіма разом, будьто з поодинокими;

по 4. питомців відіроваджували на університет і до дому.

«Репетиції предметів шкільних повинні на тім полягати, щоби питомцям піддавати, їх учити і від них домагати ся предметів шкільних вібраних і зредукованих в форму синопсїс або так званих репетицій.

«Найголовнійші зариси кожного предмету, то, що священникови кождому потреба в цілім житю памятати, то, що чоловікови, котрий добре скінчив богословські студія, лишає ся еще в памяти по літах, то предмет тих репетицій.

«Не є конче потрібним тримати ся в них підручника шкільного або викладу а тим менше порядку викладу; не без великого хісна для питомців було би так приготованими вже їти на виклади. Репетиції такі ані викладу університетского ані праці приватної питомця не заступлять, але допоможуть лучше працювати і з викладів користати, дадуть їм загальні рами сцієнції богословської, около котрих дальша наука буде ґрунувати ся.

«Богослов безустанно в житю вертає до тих головних тез, принципів і текстів богословія. Легко проте буде кождому з оо. префектів ті принципи і тексти подавати і толкувати. Помочию в сій праці будуть репетиції богословські.

«Оо. префекти не залишать звертати увагу питомців на практичну, катехитичну, душпастирську сторону тих тез і принципів. — Тим способом будуть учити питомців реторики, домагаючи ся від кожного питомця вже на першій році обробленя двох катехитичних проповідей. Лучші проповіді будуть виголошені в каплиці семинарській що неділі по дві після порядку устанавленого через Вир. о. Ректора».

(Конець буде).

Промова посла Романчука

при дебаті над наглим внесенєм в справі галицьких виборів.

Промова ексцеленції п. президента міністрів, яку він з весною виголосив в сій палаті при дискусїї над наглим внесенєм в справі галицьких виборів до ради державної і в котрій він взяв в оборону галицького намісника, прямо заохотила галицьких урядників і запевнила їх,

що вони й далі можуть робити своє безкарно.

Що впрочім така була ціль, щоби весь руський нарід і польське опозиційне стороництво попросту повалити, можна було вже з сего пізнати, що вибори до сойму, а іменію з сільських громад, назначено на такий час, коли селяне через горячі роботи при жнивях не могли ані навіть в більшім числі брати участь в правиборах. Дятого також вислали ми депутацію до Єго ексц. президента міністрів, не з прозьбою о поміч, хоч ми, слабші і гнетені і то з вини австрійських правительств слабші та гнетені, могли навіть мати право до того, а з жадаєм лише, щоби правительств* захувало ся строго неутралью, щоби власти дістали приказ як найстрогійшу неутральність захувати та лиш пильнувати законів, і щоби той приказ також виконано. Як сповнено се наше жадає, котрому слушности чебже не можна відновити, показує нинішня дебата.

Отже соймові вибори розпочали ся і сего року способом, у нас звичайним. Скоро уконституован ся польський центральний комітет виборчий, званий в краю «комітетом для виборчих розб'їв», ввійшов він в порозумінє з краєвим правительством, котре віддало ся цілком тому комітету стороництва, (Слухайте! Слухайте!) почавши від намісника і краєвої управи аж до найнижшого органу в староставах.

Наведу вам, мої панове, приклад, кореспонденцію між одним членом польського повітового комітету виборчого а ц. к. виборчим комісарем (Слухайте! Слухайте!), а побачите, який вплив мав польський виборчий комітет на правительственні органи.

В калуській окрузі сільських громад пише Генр. Мержинський, дідич і член польського повітового комітету виборчого, до п. Домбровського, тамошного ц. к. окружного інспектора шкільного і виборчого комісара (читає):

«Високоповажаний пане Інспектор! Василь Тячур, заступник громади Должки усмотреній на правиборця — мимоходом кажучи, той пан уживає тут виразу «правиборець» замість «виборець», бо він, хоч дідич і член повітового комітету, не знає різниці між тими двома виразами — «єго припоручаю Вам Генр. Мержинський». PS. «Начальник громади з Должки поширає єго вибір. На правиборця з громади Дубрової назначений Михайло Тельвах, котрого начальник громади припоручає».

Виборчий комісар так відписав п. Мержинському: «В Дубровій вибрано Мих. Тельваха; в Должці Мих. Тягура. З високим поважанем А. Домбровський». (Слухайте! Слухайте!).

Але відчитаю вам еще далеко цікавіший документ, а маю єго не у відписі, а в оригіналі. Є се справозданє постерунку жандармерії до староства; відчитаю єго усіма блудами кепської німеччини (читає): «An die k. k. Bezirkshauptmannschaft in Tlumacz. K. Landesgendarmerie-Commando Nr. 5, 10 Abtheilung zu Buczacz, Posten zu Stryhańce Nr. 22. Dienstzettel. Stryhańce am 24. August 1901. Bezüglich der Wahlen wird angezeigt, dass hiesigen Ueberwachungsrayon sind die Vorwahlen ohne Störung durchgeführt werden. In der Gemeinde Bukowna ist als Wähler Hawryło Lohaza gewählt wurde. Derselbe ist der k. k. Bezirkshauptmannschaft gut gesiegt werden kann. (Веселість). In der Gemeinde Dolhe sind als Wähler gewählt worden: 1. Gemeindevorstghersrtellvertreter Petro Ruga u s. w. In der Gemeinde Stryhańce sind Geistlicher Sofron Lewicki und Iwan Kaban Ilka gewählt worden. In der Gemeinde Miłowanie sind als Wähler der Geistlich Nikola Baczyński und Iwan Czaban gewählt worden, sämtliche gehören der Partei der Geistlichen Baczyński und Lewicki und scheint diese Dörfe verloren zu sein».

Тепер наступає цікаве місце: „In der Gemeinde Roszniów sind als Wähler Wasyl Litwin (Honorczyn), Hausnummer 102. gewählt worden. Dieselben kann für einigen Kronen auf die Seite der k. k. Bezirkshauptmannschaft beigezogen werden». (Слухайте! Слухайте!) Підписано: «Szewczyk, Titularpostenführer». (Слухайте! Слухайте!).

(Для тих, що не знають по німечки, перекажемо коротко се справозданє жандармерії. Пише ся там, кого вибрано в Долгім, в Стри-

ганцях і Милованю, та що ті села пропащі. В Буківній вибраний виборець Гаврило Логаза прихильний для староства, а в Рошневій виборців Василя Литвина Панькового і Мих. Литвина Горничного можна за кілька корон перетягнути на сторону староства).

Отже прошу вас, панове: в урядовім справозданю управитель постерунку жандармерії припускає, що староство буде виборців грішми підкуплювати і їх відводити від їх обовязку! Як би чогось подібного допустив ся приватний чоловік, то оно пахло би провинию против карного закону; о скількож більшою треба таку провину уважати, коли єї допускають ся ті, що призначені закону тримати ся і пильнувати єго перед нарушенем других.

Такий документ кидає мов-би електричне світло на галицькі вибори, і вже з сего одного прикладу можете пізнати, яких способів уживали там правительственні власти і органи, щоби перевести вибори по своїй мислі. (Притакуваня). З сего пізнаєте також, що кандидати польського центрального комітету були заразом правительственними кандидатами, котрих правительство пошпало всіма способами, навіть найпоганішими і найбруднішими. (Притакуванє. — П. Козловський: Алеж Мержинський не був кандидатом центрального комітету!) Алеж я сего й не говорив; я сказав, що Мержинський був членом повітового комітету. П. Козловський: Він же перепав в повітовім комітеті виборчим! — Голос: Він же не був кандидатом! — Голос: Був кандидатом, але перепав!). Се наша внутрішня справа і она сюди зовсім не належить.

Переходжу тепер до дальших фактів виборчих, о скілько они відносять ся до поступованя державних властей і правительственних органів.

Виборча акція в громадах, де вибори переводять ся посередно, складає ся з трьох частей: з уложеня листи виборців, з вибору виборців і з вибору посла.

Маю тут до розпорядимости пребогатий матеріял, як приміром меморіал з гусятинського повіта до ексцеленції президента міністрів д-ра Кербера, підписаний 2140 виборцями з 29 громад сего повіта; маю відпис другого меморіялу з золочівського повіта, також звернений до ексцеленції президента міністрів; маю справозданя з різних виборчих округів, дзенькарескі вісти і т. д. Колиб я хотів використати лише частину сего матеріялу, то мусів бим виголосити промову, яка що-до довготи могла би ривалізувати з голосною і звісною промовою посла д-ра Лехера. Однак я обмежу ся лиш на найконецнійше; подам лише проби на виривки, але я переконаний, що й їх вистанє, аби кинути правдиве світло на події в Галичині.

Що-до виготовленя листи виборців — то уживано слідуєчих способів.

По перше: Ті листи укладано взагалі не вірно, бо не втягано в листу, як се ясно і виразно стоїть в законі, двох третин податників, але тільки тих, котрі дають дві третини всіх податників, а се велика різниця. (Правда!) Так було в повіті теребовельськім.

По друге: В великім числі громад Галичини виборчих лист цілком не виложено, хоч від громадських начальників жадаєно того. Війт в Гиновичах в бережанськім повіті, коли хлопи на него наперли, заявив, що єму прямо заборонено виложити листу виборців. (Слухайте! Слухайте!)

Третій спосіб. — Листи виборців перероблювано в старостві так, що они діставали цілком иньший вигляд від первісного. Приміром: В Сухоставі, в гусятинськім повіті, втягєно в листу 186 правиборців, між ними 154 християн і 32 жидів. Перероблена листа виказувала лише 93 християнських імен а 70 жидівських. (Слухайте! Слухайте!) В Городниці, в тім самім повіті, виборчий комісар Строка день перед правиборами втягнув у листу 41 правиборців, котрі не платять ніякого або дуже малий податок. Навіть деякі з тих виборців звертали єго увагу на се, що они не платять ніяких податків. Та почувши відповідь: «Так не платите податків? Віднині будете платити свій податок!» (Вибух веселости). І они таки лишились на листі. Иньшого способу ужив концепіет намісництва Гошовський в Бережницях в жидачівськім повіті, коли переводив там правибори. Дперва в часі голосованя, отже против ясної і виразної постанови закона, втягєно до листи виборців службу ді-

дича, котрі зовсім не мали права виборчого і того права не реклямували в своїм часі.

По виготовленю листи виборців, в часі правиборів а також пізнійше, староства послуговували ся найстрашнішим тероризмом, пострахом, грозьбами і обіцянками.

Староста в Золочеві, Родер, заявив війтам в старостві, отже цілком офіційально, що ексцеленція Яворський, котрий там виступав як кандидат центрального польського виборчого комітету і правительства, хоч він повинен був кандидувати в великій посілости (Очевидно!) — безусловно мусить бути вибраний. Свободу виборів тим очевидно виключено. В Вільшаницях сей староста перевів сам правибори. Коли один хлоп голосував на несимпатичного єму кандидата, староста накинув ся на него і крикнув: «Свиня все свинею! (Слухайте! Слухайте!) Не потребує ваших голосів; маю вже 207 до 208 голосів і пан Яворський мусить бути вибраний!» — Той сам староста наложив кару на одного з найліпших, найчесніших і найревнійших війтів за те, що той мав занедбати якесь донесєнє. Коли війт з тої причини жалував ся перед ним, і казав, що не заслужив на кару, староста відповів: «Се правда, ви сповнієте свої обовязки, а мимо того показало ся, що коли я вас хочу вхопити, можу вас вхопити, і я все можу найти причину карати вас, а кара за кождим разом буде більша; против того не допоможуть вам ніякі рекурси, хочби навіть до Відня. Але аби оминути кару, маєте одно лиш средство, іменю добре перевести правибори в вашій громаді. (Слухайте! Слухайте!) Живі замітки».

Гусятинське староство урядило ся ще вигіднійше. При виборчій акції війти є дуже важними особами. В Галичині, спеціально в східній Галичині, староства тероризують і деморалізують війтів; однак мимо того находять ся між ними одиниці, що не хочуть так легко піддавати ся незаконним зарядженям. Аби збути ся одного такого не вигідного війта, в Городниці, староство гусятинське по просту зауспендувало, а єго місце заняв податливий староству заступник. По виборах певно привернуть власть давньому війтові, але тимчасом ціль осягєно.

В городенецькім виборчій окрузі комісар Левицький, котрий заступав недужого старосту, тероризував хлопів в той спосіб, що дперва в часі виборів до сойму робив донесєнє до прокураторії на хлопів, котрі ще при виборах до ради державної, отже перед девятьма місяцями, мали провинити ся небезначними грозьбами против жидів. (Слухайте! Слухайте!). Жидів фаворизував він всякими способами і робив їм різкі концесії. В тім самім повіті податковий інспектор Козьмінський, отже найбільше впливова і найстрашнійша особа, обїздив громади і агітував за правительственним кандидатом. (Слухайте!).

В жидачівськім окрузі місцевий інспектор шкільні візитував в часі ферій школи і тероризував учителів, тих сараків, котрі в Галичині є властиво ad nutum amovibiles, бо їх в кождій хвили без ніякої підстави, під позором службових зглядів, можна перенести, і дійсно дуже часто переносять. (Слухайте!). Інспектор жадав від них, аби казали себе вибирати на виборців, очевидно в тій ціли, щоби свій голос віддати правительственному кандидату.

Тепер переходжу до самих правиборів. При них уживано слідуєчих средств:

Речинця правиборів не оголошувано. Се діяло ся в величезній масі случаїв. В калуськім повіті староста Буковчик почув війтів, що вистанє, коли прибуть де-небудь письменно оголошенє, впрочім речинця правиборів оголошувати не потребують. І дійсно ніхто не знав речинців, з винімком війтів і виборчих комісарів. Ні! не так — знав ще правительственний кандидат! (Веселість). Через те в многих селах до правиборів ставило ся лише 4 до 5 правиборців. В однім селі, в Ясени, навіть війт не знав речинця правиборів. (Слухайте!) До того села приїхав виборчий комісар, концепіет намісництва Топольницький, казав прикликати війта та кількох жидів, і голосами війта, громадського писаря і 17-ох жидів вибрано сімох виборців, між ними чотирох жидів. (Слухайте! Слухайте!). В богато селах тернопільського повіта — в Білій, Будцеві, Бірках, Острові і иньших — рівнож не оголошено правиборів. В Білій хлопів, огірчені

Малий Фейлетон.

ВОЛОДИМИР БИРЧАК.

МАТУРА.

(Епос).

10. Нїм задача буде.

Геньо скінчив рисувати на бібулі пятого коника та третого пана і хотїв нахилити ся до Бен Акіби за задачою — та поступовий змірив його очима. А Геньо посунув ся на своє місце, зламав грецький словарь і удавав, що сам задачу пише.

Шукав знакомих слів, перебігав очима з гори на діл, картка за картокою, та не міг найти. Кивав головою і дивував ся, чому автор пропустив усї знакомі слова.

Та сего не міг збагнути, задачі ще не було і він став рисувати четвертого пана.

11. В школі танців і елегантських рухів.

А place і Геньо повів свою панну до лавки.

— Я кажу вам, пані: пять ночий гуляти без вишну, то не така мука, як тота матура!

— Та то кажуть, що там мож відписувати.

— Відписувати? Так гадаєте? Не штука то хвалити ся чужими руками, але своїми! Ми всі робили самі! Ні пані, се не таке диво! У нас все так — противно у паннів. В нас матура на карку, а ми гуляємо. Ми зухи! Дивує се вас?

Панна Маня дивила ся на білу вставку у своєї сусідки.

12. Відвідини.

Василів батько дивив ся на купу книжок свого сина і дивував ся.

— А ти бо то все мусиш нібито вміти?

— А ви як гадали? Та усе, бо пощо ж би воно ту стояло?

— Наука! А в нас то є професор, що уміє й примовляти. А ста-

рій Михайлисі, як примовив, то два тижні конала, а він каже, що вміє всю науку! А то все змістить ся тобі в голові?

— Мусить! Та то не я один такий; нас здає аж двацять девять. А денно будуть питати по шістьох або сімох. Нібито разом, але як один говорять, то другий мусить тихо сидіти!

— А як ти що призабудеш, то най тобі другий пригане.

— Коби то мож! А то сидять професори, що дивлять ся!

— На маш! А то ви сидете нібито коло тих панів?

— Та сидимо! Коло довжезного стола, а на нїм усякі — превсякі книжки.

— А ви на них читаєте?

— В о о о... хотїли биете! Та кажу-ж вам: усе на память від дошки до дошки...

— На память? Усе? Від тогди, коли ти в школи пішов? — і старий покинував головою. — А в селі то я розказую, що ти вже з тих клас виходиш і маш усю науку

від початку еще раз читати. А ті пані ніби все знають?

— Та де! Вони читають?

— Читааають? А то алє! Пани! Та пан все паном!

— Ова! Тай я можу бути та-ким паном...

— Можеш бути? Ой не дай Боже, щоби ти мав колїсь кунїрувати людські дїти!

— То я можу бути й иньшим...

— Иньшим паном? Най ти панства не захоче ся! Або тепер і є правдиві пані? Гей той казав: тїкай голий, бо тї обідру! Єгомосцем бути, то алє. Єгомосць і не пан, а вистане й за копу панів!

— А колїсь то заїдем до нас на відправу і стиснеш менї перцюму голову. А люди тебе десь не пізнають і будуть дивували ся...

Вечеріло. І так, як селянин кидає зернята пшениці на рілю, так кидало і сонце свої остатні промінї.

(Дальше буде).

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сснїшна.

Небувала, сензацийна програма!

від 16. до 30. падолиста 1901.

При співучастї військової музики 80. п. п.

- 1) Const. Marlos, урвитель в воздуху і подорож на орлі. 2) Freres Carangoat, народити танцю tourbillon. 3) Les trois Jarry, музикальні ексцентрики. 4) Rose d' Arkansas, сенсационістична дансерка. 5) Halley and Curt, незрівнані акробати. 6) Орхестра і режисмограф. 7) Александер Trebitsch, гуморист. 8) Mahomeda, американська ілюзья. 9) Valerien Saint-Cyr, імітатор женщин. 10) Ліопути.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєнє. В недїлю і свята два представлєнє. Що пятницї High-Life представлєнє. Білєти вчаснїше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Лекційна комісія

студентів фїлософїчного видїлу львівського університету, яка остає під зверхним проводом проф. Твардовского, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Устнї зголошеня приймають члєни комісії щоденно (навіть в недїлі і свята) на університетї (І п. Сала VIII) межї 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів фїлософїчного видїлу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат і картини: Верещагіна, Шевченко в домині і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Др. Олександр Болган КУЛАЧКОВСКИЙ,

субститут надв. адвоката д-ра Отмара Райзера і оборонець в карних справах у Відни, І, Tuchlauben ч. 4 або XIII/9 Suppégasse ч. 9.

„ТОВАРИШ“ ілюстрований календар на 1902. рік.

„Календар в руці.“

Купуйте Товариша, багато ілюстрований календар на 1902. рік.

Товариш — се перша в тїм родї книжка взагалї в нашїм краю.

Товариш містить в собі 24 карт звїздистого неба (по двї на кожний місяць) і багато ілюстрацій, прим. з війни бурської, хїнської, портрети значнїйших людей і т. ин.

Товариш подає раду, як виберати собі званє і як радити собі в рїзних хвилях і потребах житя.

Товариш важний і потрібний для всіх, а приступний для кожного, хто лише уміє читати.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати „Календар в руці“ і знати, як робити ся календар.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати справдї товариша, котрий стане ему в пригодї в неоднїй хвилї житя.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати книжку, котра придасть ся ему не лиш на один рік, але й на ціле житє.

Хто хоче пересвідчити ся, що то все правда, що тут написано, нехай купить собі „Товариша“, а певно не пожалує. Цїна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сотиків більше. Замовляти у Сєня Горука у Львові, площа Домбровского ч. 1.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with columns: Poїзд, посл. особ., до Львова, зі Львова, Ніч. It lists train schedules between various cities including Krakow, Berlin, Vienna, Lviv, and others.

ЗАНІМКА: Пєра нічка чєкаєт ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскїй рїзняєт ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В мїстї выдають білєти Ізди: Звичайні білєти агенция часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гасмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всїкі инїші, тарифи, іакстрованї провідники, розклади Ізди і т. п. бюро інформаційне п. к. залїзниць державних (ул. Франковскїх ч. 8. в подвірїю, сходи ІІ, дверї ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).